

Я одержав наказ від командира перебрати ще один відділ під свою команду. До тої частини добрано ще деяких новаків, і сотня вирушила в рейд. Скрізь кудом ми проїздили, роздавали населенню літературу, співали наші революційні пісні, так, що німці вже добре про нас знали і кожного дня мали з ними бої, по більшій часті успішні.

Першого дня нашого рейду ми розбили дві автомашини на головному шляху Рівне - Імів між Корцем а Гомою. Здобуто один крис пістоль і брезент з автомашини. Тогож дня перед вечером налетіли три літаки з Рівного заздалегідь яких було бомбити нас. В висліді спалено дві кухні і одну хату. Наших втрат жодних.

Першим постом в дорозі було село Кам'янка, Житомирської області. Ми заважили в селі, в колгоспному саді. Того ж дня мали ми три бої. Перший при вході в село, був з червоною бандою, ми здобули одну підводу без жодних втрат.

Другий бій рівнож з червоною бандою. Їх було 12 чоловік. Вбито 11 бандитів а один зтік. Здобуто 5 ПМД, 6 крисів та амуніцію. По нашій стороні втрат не було.

Третій бій був о годині 4-ій рпо полудні і тривав годину часу. В висліді бою ми мали трьох вбитих, одного легко раненого і трьох пропавших. В ворога було вбито понад 15 чоловік. Довладно тисати годі, не знати навіть чи це були большевики, чи німці /с міркування, що це були німці - ловецькі протипартизановські частини /. Вони були повбрані в цивільну одягу. Бій закінчився для нас нещадно бо ворогові приїхала з тилу підмога. Ворог не здобуто.

Слідуючого дня бою не було. Бій відбувся між мадярами де нім. жандармерія і фолькдойч двічі на нас наступали. Ворога відбито. В нас один ранений а ворога двоє. Був теж бій в лісі біля Ізюмська 15 км. від Житомира. Ми здобули один мадярський крис і багато амуніції. По нашій стороні втрат немає. У ворога було вбито 44 мадри.

В с. Слободича злізливою голову, села, фолькдойча на бажання місцевого населення. Забрано з нього пістоль, цей день був днем нашого аршу по степовій поласі. Тому щоб безвечно протити біля Бердичева на 10 км. я видав наказ пошити населення скільки км. з до Бердичева та що ми будемо наступати на Бердичів. Місцеві сепаристи повідомили німців і ці підготували оборону Бердичева. За цей час ми могли озвобідно проїхати.

З Андрушівки німці вислали 20 чоловік поліції, щоб перетяти нам дорогу до Іотельні. В Іотельні був півгодинний бій. У висліді: в ворога трьох вбито і одного забрано в полон. По нашій стороні один вбитий, здобуто 3 криси, і фінку та одну грузову машину.

В бою з мадярами на станції Ступку не здобуто нічого бо мадри відступили. В нас втрат не було. В бою з мадярами біля села грабівки знову мадри відступили і тому знову небуло нічого.

В бою біля Костиньова здобуто три криси вбито одного німця та зловлено одного поліцейця в полон.

на шляху Радомисль-Кочерове ми зробили засідку на автомашини. Здобуто ПМД та харчеві продукти. Вбито одного німця та дві жінки фолькдойчерки з Києва.

Біля села Устинівка мнгоцького району Житомирської області ми мали бій з німцями. В ворога було 120 чоловік - всі в наступі. В ссад входило 15 жандармів, 30 укр. поліцейців, та вишківська сотня фолькдойчерів. В ворога було 83 вбитих, а тому числі 6 яких забрано в полон і злізливовано. Ми вбитими був гауптман жандармерії. Здобуто 5 кулеметів понад 60 крисів, 15 пістолів, 2 машин. пістолі, та багато амуніції. Це був справжній ударний бій. Могутнє "Слава" дикє "Гура" та важкий крик сполучений з кулеметним рогнем виграв бій. В нас тільки троє легко ранених. В ворогу бою сотня знищила свою нову брону та важкі.

**При використанні матеріалів
Варесень 1943 р.
посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим**